

Notă informativă

la proiectul de lege privind modificarea și completarea unor acte legislative
(Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale, Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, Legea nr. 25-XVI din 22 februarie 2008 privind Codul de conduită a funcționarului public, Legea nr. 90-XVI din 25 aprilie 2008 cu privire la prevenirea și combaterea corupției, Legea nr. 245-XVI din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat, Codul penal al Republicii Moldova, Codul contravențional al Republicii Moldova, Legea nr. 1104 din 06 iunie 2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, Legea privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova nr.753-XIV din 23 decembrie 1999)

Scopul proiectului:

Proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative a fost elaborat în scopul înlăturării neconcordanțelor dintre Legea nr.325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale cu alte legi în vigoare, în special cu Legea nr.90-XVI din 2008 privind prevenirea și combaterea corupției, Legea nr.25 –XVI din 22 februarie 2008 privind Codul de conduită a funcționarului public precum și legile care stabilesc competența și procedura de testare a integrității agenților publici, cum ar fi Legea nr.1104-XV din 06 iunie 2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și Legea privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova nr.753-XIV din 23 decembrie 1999.

Elaborarea proiectului derivă și din necesitatea implementării unor acțiuni din Strategia Națională Anticorupție, aprobată prin Hotărîrea Parlamentului nr.154 din 21 iulie 2001 care, la “Componenta legislativă” pct.6) prevede ajustarea cadrului normativ la necesitățile justificate de sporire a eficienței activității organelor de drept și a organelor de control.

De asemenea, și Strategia de consolidare instituțională a Centrului Național Anticorupție, aprobată prin Hotărîrea Parlamentului nr.232 din 25 octombrie 2012 la acțiunea 2.7.1. prevede elaborarea proiectelor de modificare și completare a legislației penale și procesual-penale în vederea eficientizării eforturilor de combatere a corupției în conformitate cu prevederile convențiilor internaționale anticorupție și cu recomandările Grupului de State împotriva Corupției (GRECO), iar la acțiunea 2.7.4. prevede introducerea modificărilor în legislația penală și procesual-penală pentru sporirea eficienței activității de reprimare a corupției.

Totodată, a fost exclusă neconcordanța dintre versiunea oficială în limba română și limba rusă a noțiunii de “agent public” care, la moment, se exclud reciproc. De exemplu, în versiunea rusă, noțiunea de agent public se răsfrînge asupra angajaților entităților publice, însă în versiunea rusă, se utilizează noțiunea de colaborator sau persoană cu funcție de răspundere (art.10 alin.(3)), neconcordanțe, care urmează a fi înlăturate. În acest context, s-a precizat, reieșind din scopul legii, că aceasta nu se răsfrînge asupra persoanelor care-și exercită funcția în rezultatul alegerii (deputații, primarii, aleșii locali) deoarece, în cazul rezultatului negativ al testului de integritate, aceștea nu pot fi sancționați disciplinar. Acest aspect este unul foarte important, deoarece, o dată cu intrarea

Legii nr.325/2013 în vigoare au apărut un șir de nedumeriri în privința subiecților care cad sub incidența legii, iar unii judecători consideră că asupra lor prevederile legii prenotate nu se răsfrîng și nu acceptă ideea că vor fi supuși testului de integritate profesională. Iată de ce proiectul vine să precizeze expres cercul de subiecți asupra cărora se răsfrîng prevederile Legii privind testarea integrității profesionale.

Dat fiind faptul că art.22 alin.(3) din Legea nr.325/2013 prevede că Centrul Național Anticorupție acordă suport metodologic agenților publici, inclusiv prin instruirea acestora cu privire la punerea în aplicare a legii prenotate, în acest context, proiectul are drept scop și sistematizarea legislației anticorupție, în sensul înlăturării unor neconcordanțe și lacune legislative, fapt ce va avantaja și procesul de instruire a agenților publici.

A fost stabilită o gradație clară a sancțiunilor de la disciplinar pînă la penal pentru acte de corupție, acte conexe corupției și a faptelor de comportament corupțional, gradație, care actualmente există în legislație, dar este destul de haotică.

În prezent există un șir de măsuri de integritate profesională care își găsesc reflectare în mai multe legi speciale dar care, de fapt, lipsesc din legea-cadru de prevenire și combatere a corupției nr.90/2008. În acest context, proiectul nu instituie reguli noi, ci doar sistematizează legislația în vigoare la compartimentul integritate profesională.

Art. I. (Legea nr.325/2013)

La articolul 2, la scopul testării integritatii profesionale, s-a introdus denunțarea actelor de corupție de către agenții publici. Acest aspect va contribui la încurajarea denunțării actelor de corupție, la consolidarea încrederii societății în corectitudinea și transparența autorităților și instituțiilor publice și, nu în ultimul rînd, la reducerea corupției în rîndurile funcționarilor publici.

Deoarece o problemă primordială o constituie cercul de subiecți asupra cărora se răsfrînge legea, iar cuvîntul „angajații” restrînge considerabil acest cerc, a fost substituit la articolul 4, în definiția noțiunii de „agenți publici” cuvîntul „angajații” cu subiecții concreți care cad sub incidența acestei legi și asupra cărora legislația prevede mecanismul de tragere la răspundere disciplinară.

O altă modificare constă în includerea Ministerului Afacerilor Interne în categoria subiecților care realizează testele de integritate profesională. Actualmente acest drept îl are Serviciul de Informații și Securitate și Centrul Național Anticorupție. Însă, ținînd cont de faptul că în cadrul acestui minister activează peste 17000 de angajați și că potrivit structurii de organizare dispune de subdiviziune specializată dotată cu resurse umane și materiale, s-a propus, de comun acord, efectuarea testelor de integritate de către subdiviziunea specializată din subordinea Ministerului Afacerilor Interne – în privința agenților publici din cadrul ministerului, din cadrul autorităților administrative și instituțiilor din subordinea ministerului, precum și din cadrul întreprinderilor de stat monitorizate de acesta.

Pentru realizarea cu succes a testelor de integritate de către subiecții care realizează testele de integritate (SIS, CNA) este necesară codificarea identității testatorilor, terțelor persoane, precum și codificarea subdiviziunilor, organizațiilor, încăperilor și a mijloacelor de transport, inclusiv utilizarea și confecționarea, cu

titlu gratuit, a documentelor ce susțin o activitate disimulată. În acest context, au fost operate modificări la articolul 8 din legea prenotată.

Art. 16 alin. (2) se completează cu o normă care vine să precizeze că eliberarea din funcție a agentului public în cazul rezultatului negativ al testului de integritate, este obligatorie doar în cazul în care legislația contravențională nu prevede drept sancțiune - privarea de a ocupa o anumită funcție, deoarece eliberarea acestuia din funcție este prevăzută expres în hotărârea instanței de judecată.

Art. II. (Legea nr.320/2012)

Actualmente atribuțiile de baza ale poliției sunt reglementate în mai multe acte legislative cum ar fi Legea 320/2012 cu privire la poliție și statutul polițistului, Legea cu privire la poliția de frontieră ș.a., însă doar în Legea 320/2012 este prevăzut expres în atribuțiile acesteia de a efectua testarea integrității profesionale în privința polițiștilor. Din acest considerent, a fost necesară excluderea art.40 din Legea 320/2012 și includerea atribuției de testare a integrității profesionale a MAI în legea-cadru nr.325/2013.

Art. III. (Legea nr.25/2008)

Una din normele de conduită a funcționarilor publici, stabilite de Codul de conduită, este obligația acestora de a declara conflictul de interese. Deoarece favoritismul (care a substituit protecționismul) este o faptă de comportament corupțional și pentru a ajusta prevederile acesteia la cele ale Legii nr.90/2008, s-a propus o nouă prevedere care obligă funcționarul public să evite și să declare favoritismul ca faptă de comportament corupțional.

Art. IV. (Legea nr.16/2008)

În Legea privind conflictul de interese a fost efectuată doar o modificare de ordin redacțional, prin substituirea sintagmei „combaterea corupției și protecționismului”, cu sintagma „prevenirea și combaterea corupției”, odată cu modificările operate în Legea nr.90/2008.

Art. V. (Legea nr.90/2008)

La art. 2 se propune o abordare mai largă a noțiunii de corupție, necesitatea căreia este determinată de ajustarea noțiunii respective atât la prevederile Strategiei naționale anticorupție pe anii 2011-2015, aprobată prin Hotărârea Parlamentului nr. 154 din 21.07.2011, cât și la prevederile Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New-York la 31 octombrie 2003, ratificată de Republica Moldova prin Legea nr. 158-XVI din 06.07.2007. Necesită a fi precizat că lărgirea exclusivă a noțiunii de corupție sau, dimpotrivă, restrângerea nejustificată a acesteia sunt la fel de periculoase din punct de vedere social, pentru că atât în primul caz, cât și în cel de-al doilea, se produc aceleași consecințe negative. În prima ipoteză are loc o denaturare a conceptului și o lipsă de coerență a măsurilor, iar în cea de-a doua, are loc o concentrare ce lasă deoparte acte antisociale care ar trebui prevenite și sancționate. La moment noțiunea corupției este mai îngustă, neacoperind faptele de comportament corupțional.

De asemenea, în scopul asigurării unei corelații între termenii cu care operează legislația anticorupție, în speță Legea privind testarea integrității profesionale, precum și în scopul asigurării unui caracter accesibil și clar al normelor cu privire la prevenirea și combaterea corupției, proiectul prevede introducerea și definirea noțiunii de „agenți publici”.

Un alt aspect important este cel referitor la modificările operate la art. 4 care determină subiecții ce cad sub incidența Legii 90/2008 cu privire la prevenirea și combaterea corupției. La moment, deși art. 4 al legii menționate, enumără subiecții cărora li se aplică prevederile legii, totuși în cuprinsul întregii legi este utilizat doar termenul de “funcționar public”, fapt ce creează interpretări multiple. În contextul instituirii unor noi măsuri de prevenire a corupției (testarea integrității), este imperios necesar identificarea unui termen general care să cuprindă toate categoriile de persoane ce activează în serviciul public. Astfel, unele modificări și/sau completări din proiect au fost modificate în acest sens.

Ținând cont de amendamentele introduse în anul 2012 la Legea cu privire la Centrul Național Anticorupție nr.1104 din 06.06.2002 în ceea ce privește sporirea capacităților de desfășurare a activităților de prevenire a corupției, prezenta lege vine să stabilească norme generale în ceea ce privește expertiza anticorupție a proiectelor de acte legislative și normative ale Guvernului și ale altor autorități publice centrale și locale. Expertiza anticorupție reprezintă una din garanțiile prevenirii corupției prevăzute de Legea 90/2008. Proiectul stabilește clar actele legislative și normative ce sunt supuse în mod obligatoriu expertizei anticorupție, precum și organul responsabil de efectuarea expertizei anticorupție. Însă, dat fiind numărul mare al actelor departamentale, multitudinea domeniilor și necesitatea posedării unor cunoștințe speciale (de domeniu) de către expert, a determinat expunerea **art. 7** într-o nouă redacție, astfel, încât expertiza anticorupție asupra proiectelor actelor departamentale să fie efectuată de către organul emitent. În scopul evitării unor situații incerte în ceea ce privește esența și modalitatea de efectuare a expertizei anticorupție, proiectul prevede acordarea posibilității organului autor de a solicita consultanță Centrului Național Anticorupție la efectuarea expertizei anticorupție, în sensul familiarizării specialiștilor autorităților administrației publice centrale cu procedura de efectuare a expertizei anticorupție, astfel încât aceștia să obțină abilitați privind anticiparea efectului coruptibil al normelor de drept în faza elaborării prevederilor.

La **art. 7¹** se prevede că evaluarea riscurilor de corupție în autoritățile și instituțiile publice se va efectua în conformitate cu Metodologia de evaluare a riscurilor de corupție în autoritățile și instituțiile publice, aprobată de Guvern. Evaluarea riscurilor de corupție constituie una din cele mai recente și mai moderne metode menite să ridice nivelul integrității și, prin aceasta, să prevină corupția în instituțiile publice. Potrivit acestei metode, accentul se plasează nu atât pe lupta directă împotriva corupției, cât pe atingerea aceluiași scop prin intermediul unei integrități sporite. Astfel, se urmărește evaluarea activității instituției în vederea identificării riscurilor de corupție și elaborarea recomandărilor privind excluderea sau diminuarea efectelor acestora (planurile de integritate). Pe plan internațional, evaluarea riscurilor instituționale de corupție este prevăzută ca măsură de prevenire a corupției în pct. 3 art. 5 al Convenției ONU împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003 și ratificată de Republica Moldova prin Legea nr. 158-XVI din 06.07.2007.

Art. 7² stabilește că una din garanțiile prevenirii corupției este testarea integrității profesionale, ce are drept obiectiv verificarea modului de respectare de către agenții publici a obligațiilor și atribuțiilor de serviciu, precum și a regulilor de

conduită; identificarea, evaluarea și înlăturarea vulnerabilităților și a riscurilor care ar putea determina sau favoriza actele de corupție, actele conexe corupției și a faptele de comportament corupțional; neadmiterea unor influențe necorespunzătoare în exercitarea obligațiilor sau atribuțiilor de serviciu ale agenților publici.

În ceea ce privește modificarea art. 13 din Legea 90/2008, apreciem că această propunere este de natură de a concretiza autoritățile abilitate cu atribuții de prevedinire și combatere a corupției. Prin urmare, avînd în vedere competențele Comisiei Naționale de Integritate în implementarea standardelor de integritate și aplicarea politicilor anticorupționale, considerăm necesar de inclus la art. 13 alin.(2) din Legea 90/2008 în lista autorităților abilitate cu atribuții de prevenire a corupției și Comisia Națională de Integritate.

La art. 15 se expun într-o nouă redacție faptele de comportament corupțional, deoarece acestea fie nu sunt definite clar, fie sunt depășite de timp.

Astfel, ca fapte de comportament corupțional este specificat favoritismul, care substituie, de altfel, fapta de protecționism. Termenul de „protecționism” este utilizat doar în legile anticorupție din Republica Moldova și Republica Tajikistan. În legea din Tajikistan, protecționismul este definit ca „furnizarea de beneficii care nu sunt prevăzute de lege în numirea în serviciul public, educație, cercetări și alte activități similare.” Literatura de specialitate, cît și reglementările internaționale, Recomandarea R(2000) 10 a Comitetului de Miniștri către statele membre privind codurile de conduită pentru funcționarii publici, Ghidul Organizației pentru Cooperare Economică și Dezvoltare (OECD) pentru rezolvarea conflictului de interese în administrația publică, operează cu termenul de „favoritism”. Potrivit practicii internaționale sancționarea unei astfel de acțiuni se datorează favorizării pe nedrept a rudelor, prietenilor, partidelor politice, de către persoanele ce activează în serviciul public, fiind vinovați de clientelism, nepotism sau cronyism, în funcție de relația lor cu persoana beneficiară. Avînd în vedere că este extrem de dificil de a defini dimensiunea penală a acțiunilor săvîrșite în cazul „favoritismului”, considerăm oportun includerea acestuia în fapte de comportament corupțional, precum și stabilirea unei sancțiuni contravenționale.

Proiectul prevede includerea conflictului de interese ca faptă de comportament corupțional, precum și încriminarea acestuia în Codul penal și în Codul contravențional, în sensul stabilirii sancțiunilor contravenționale pentru admiterea sau nedeclararea conflictului de interese.

De asemenea, ca fapte de comportament corupțional sunt stabilite admiterea și nesoluționarea incompatibilităților, restricțiilor; nedeclararea veniturilor și proprietăților și/sau a intereselor personale; solicitarea, primirea sau nedeclararea cadourilor și avantajelor; admiterea sau nedeclararea influențelor necorespunzătoare; obstrucționarea prevenirii și combaterii corupției, - acțiuni care sunt reglementate de legislația națională și urmăresc consolidarea sistemului de măsuri pentru prevenirea, detectarea și contracararea corupției.

Avînd în vedere gradul prejudiciabil al faptelor de comportament corupțional, proiectul stabilește aplicarea sancțiunilor disciplinare și/sau contravenționale, după caz.

Art. VI. (Codul contravențional)

Luînd în considerare că obiectivele generale ale Strategiei Naționale Anticorupție pe anii 2011-2015, aprobată prin Hotărîrea Parlamentului nr.154 din 21 iulie 2011, constau în transformarea corupției din activitate avantajoasă și puțin riscantă în activitate dezavantajoasă și foarte riscantă și în contribuirea la crearea climatului “zero toleranță” față de corupție, autoritățile abilitate ale statului trebuie să întreprindă acțiuni concrete de atingere a acestor obiective, în special cele vizează integritatea funcționarilor publici și demotivarea acestora de a săvârși acte de corupție.

Atît societatea civilă, cît și experții europeni semnalează despre lipsa unei finalități în ce privește dosarele de corupție. Potrivit unor studii analitice, circa 90% din cazuri de corupție cînd persoanele bănuite activează în cadrul instituțiilor și autorităților publice, fără a fi suspendate din funcție, fapt ce le permite acestora atît să influențeze desfășurarea obiectivă a acțiunilor de urmărire penală, cît și posibilitatea de săvârșire a unor noi fapte. Deși Codul de procedură penală, prevede la art.200 alin.(3) că „suspendarea provizorie din funcție o decide administrația instituției în care activează bănuitul, învinuitul, în condițiile legii, la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală.”, totuși conducătorii instituțiilor publice și autorităților publice evită să ia o decizie privind suspendarea acestora din funcții. Acest fapt are un impact negativ asupra percepției activității organelor de drept, inclusiv a Centrului Național Anticorupție ca fiind una inefficientă, de către populație.

Conform prevederilor art.30 din Convenția ONU împotriva corupției atunci cînd gravitatea infracțiunii o justifică, fiecare stat parte, în măsura compatibilității cu principiile fundamentale ale sistemului său juridic, urmărește stabilirea de proceduri care să permită decăderea, prin hotărîre judecătorească sau printr-un alt mijloc corespunzător, pentru o durată fixată prin dreptul său intern, a persoanelor recunoscute vinovate de infracțiunile prevăzute în prezenta convenție.

Toate aceste aspecte au generat necesitatea completării Codului contravențional cu noi componente de contravenții ce ar contribui la realizarea cu succes a obiectivelor din Strategia Națională Anticorupție.

Modificarea art. 30 din Cod contravențional rezultă din imposibilitatea tragerii la răspundere contravențională în baza art. 313¹, 313², 314, 314¹ și 315 din Cod contravențional constă în termenul general de prescripție stabilit pentru contravențiile respective, care este foarte restrîns. Datorita acestui fapt, precum și descoperirea contravenției mai tîrziu de 3 luni de zile din motive obiective, face imposibilă tragerea la răspundere a persoanelor vinovate. De exemplu, declararea conflictelor de interese se efectuează anual, iar verificarea declarațiilor depuse de către un număr foarte mare de funcționari este un proces durabil și care nu se încadrează în termen de 3 luni.

Pentru comparație, termenul de prescripție a răspunderii contravenționale în Estonia este de un an pentru contravențiile, sancționarea cărora prevede amenda în mărime de pînă la o 100 de unități convenționale și 2 ani pentru contravențiile, sancționarea cărora prevede amenda în mărime peste o 100 de unități convenționale, în Kazahstan termenul de prescripție pe contravențiile de corupție este de un an, iar în Rusia 6 ani.

În art.313¹ a fost substituită denumirea articolului din “protecționism” în “favoritism”, fără a aduce modificări în conținutul acestuia.

Cît privește conflictul de interese, art.313² s-a făcut o delimitare strictă a sancțiunii pentru nedeclararea conflictului de interese, în termenii prevăzuți de Legea nr.16/2008, dar a fost prevăzută sancțiune și pentru funcționarii publici care nu declară și iau decizii fiind în conflict de interese în exercitarea atribuțiilor sale.

De asemenea, pentru a se asuma în mod efectiv lupta anticorupție, s-au prevăzut în proiect sancțiuni contravenționale pentru conducătorii instituțiilor publice și autorităților publice care nu întreprind acțiunile de rigoare definite în Legea nr.90/2008. Legislația actuală nu definește expres care sunt măsurile de rigoare necesare a fi întreprinse de către conducătorul instituției publice sau autorității publice.

Au fost stabilite sancțiuni pentru încălcarea regimului incompatibilităților și restricțiilor ce rezultă din Legea cu privire la conflictul de interese, Legea privind funcția publică și statutul funcționarului publici.

Actualmente procesele-verbale cu privire la contravenție constatate în baza alin. (1) al art. 349 din Cod contravențional Centrul le remite după competență Ministerului Afacerilor de Interne, însă procedura de acumulare a probelor, remiterea materialelor după competență, citarea legală a contravenientului de către MAI, deseori condiționează încălcarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale (3 luni), fapt care permite contravenientului de a se eschiva de la răspundere contravențională. Din acest considerent, s-a propus modificarea art. 400 prin excluderea din competența MAI a examinării contravenției privind împiedicarea în orice formă a activității legitime a funcționarului public în exercițiul funcțiunii și atribuirea acesteia în competența Centrului (art.401).

Potrivit legislației în vigoare, nedeclararea conflictului de interese este examinată de către Comisia Națională de Integritate și expediate Centrului Național Anticorupție pentru aplicarea sancțiunilor contravenționale, fapt care face imposibile aceste sancționări din cauza termenului redus de examinare. Din acest considerent, au fost atribuite în competența CNI constatarea și aplicarea sancțiunilor contravenționale pentru admiterea și nedeclararea conflictelor de interese și excluderea acestora din competența CNA.

Art. VII. (Codul penal)

Proiectul prevede completarea Codului penal cu o nouă componentă de infracțiune ce incriminează conflictul de interese, fiind introdusă în capitolul XV din Codul penal (partea specială), avînd drept scop să completeze, alături de faptele de trafic de influență, abuz de serviciu și exces de putere, cadrul normativ general de ocrotire a relațiilor de serviciu ca valoare socială.

Studiind practica altor state privind incriminarea pedepsei penale pentru conflictul de interese, s-a constatat că aceasta se aplică într-un șir de țări europene, precum Austria, Franța, Germania, Italia, Polonia, Marea Britanie, Slovacia ș.a. În Polonia, de exemplu, pentru conflictul de interese se aplică privațiune de libertate pentru trei ani, în Franța – cinci ani privațiune de libertate și amendă de 75000 euro. În toate cazurile se aplică privațiunea de a ocupa o anumită funcție, inclusiv în cazul persoanelor care dețin funcții de demnitate publică (Franța, Polonia, Portugalia, Spania). Totodată, pot fi aplicate și sancțiuni de ordin administrativ,

cum ar fi amenzi (Belgia – 5000 euro, în Macedonia 1000-3000 euro), sau sancțiuni de ordin moral (publicarea constatării conflictului de interese în activitatea funcționarului/demnitarului în Monitorul Oficial al țării), rapoarte către Parlament, interdicția de a ocupa funcții publice de pînă la 10 ani și restituirea bunurilor obținute în rezultatul conflictului de interese.

Prin incriminarea conflictului de interese în legislația penală se urmărește ocrotirea relațiilor sociale referitoare la buna desfășurare a activității funcționarului public, activitate care presupune o conduită corectă a celui care exercită o activitate în cadrul unei instituții publice sau autorități publice.

Raționamentul stabilirii pedepsei penale în cazul conflictului de interese a derivat din necesitatea asigurării unei proporționalități graduale dintre gravitatea faptei și prejudiciul cauzat în cazul unei astfel de infracțiuni, în special a prejudiciului cauzat interesului public.

Actualmente legislația nu prevede o noțiune a interesului public și, de cele mai multe ori, practica judiciară denotă o deficiență la compartimentul stabilirii daunei considerabile aduse interesului public iar în sensul legii civile se consideră de interes public atît bunurile din domeniul public, cît și din domeniul privat al statului sau a unităților administrativ-teritoriale.

În acest context, pentru a înlătura interpretarea defectuoasă și interpretativă a acestui aspect a fost introdusă la art.126 noțiunea de interes public.

Pentru curmarea fenomenului corupției în Republica Moldova, o contribuție esențială o au donatorii străini care alocă sume impunătoare pentru contracararea acestui fenomen. Iată de ce la art.240 utilizarea contrar destinației a mijloacelor din împrumuturile interne sau externe garantate de stat dacă au fost cauzate daune în proporții mari, a devenit necesar de a include și cazurile cînd aceste daune s-au cauzat și asupra mijloacelor alocate din fondurile externe.

Proiectul mai prevede stabilirea în legile speciale ale SIS, CNA, MAI a competenței de testare profesională a agenților publici, competență stabilită acestora prin legea nr.325/2013 privind testarea integrității profesionale.

Implementarea proiectului va avea un impact semnificativ pentru prevenirea și combaterea manifestărilor de corupție, iar aplicarea sancțiunilor disciplinare asupra agenților publici care nu corespund criteriilor de integritate va contribui la implementarea principiului „zero toleranță la corupție”, principiu stabilit în Strategia Națională Anticorupție, aprobată prin Hotărîrea Parlamentului nr.154 din 21.07.2011, dar mai ales va spori încrederea cetățenilor față de organele din sistemul de drept și față de stat în general.

Menționăm că implementarea prevederilor proiectului nu vor necesita cheltuieli financiare suplimentare decît cele alocate pentru anul bugetar în gestiune.

**Director al Centrului
Național Anticorupție**

Viorel CHETRARU